

Derek Prince

Dịch giả: David Tô

**TỪ ĂN NĂN ĐẾN
ĐỨC TIN**

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

Nguyên tác: THROUGH REPENTANCE TO FAITH

Bản quyền © 2009 Chức vụ Derek Prince Quốc tế
Được xuất bản bởi Mục vụ Derek Prince - Châu Á/Thái
Bình Dương

Hộp thư số 2029, Christ Church, New Zealand
admin@dpm.co.nz

Bản quyền đã được đăng ký.

ISBN 978-93-82910-07-7

Không phần nào của quyển sách này được sao chép
hoặc truyền lại dưới bất kỳ hình thức nào hoặc bất kỳ
phương tiện nào, điện tử hoặc máy móc, bao gồm bản
photo, ghi âm, hoặc bằng các phương tiện lưu trữ thông
tin và hệ thống phục hồi, mà không có văn bản cho
phép từ nhà xuất bản.

Thiết kế Bìa: DPM- Châu Á/ Thái Bình Dương

Để nhận thêm những sự dạy dỗ chất lượng từ Kinh
Thánh của Derek Prince, xin vui lòng truy cập trang
web: www.dpmvietnam.org

<https://vi.dpmvietnam.org/> and <https://en.dpmvietnam.org>

TỪ ĂN NĂN ĐẾN ĐỨC TIN

Đầu tiên, để đặt nền tảng cho một đời sống Cơ đốc, hầu hết mọi người đều nhận thấy điều này đòi hỏi chúng ta phải có đức tin. Nhưng làm thế nào để chúng ta có được đức tin? Lời Chúa nói gì về việc đặt vàng đá nền tảng cơ bản này?

Đầu tiên, chúng ta phải nhận biết rằng không có cách nào dẫn đến đức tin ngoại trừ thông qua sự ăn năn. Bất kỳ con đường nào khác dẫn bạn đến đức tin đều là sự lừa dối. Đức tin thật không thể không có sự ăn năn.

Nền Tảng

Trong loạt các sách nhỏ này, chúng ta sẽ nhìn vào những lễ thật trọng tâm của phúc âm được trình bày trong sách Hê-bơ-rơ 6:1-2. Đây là phân khúc thứ ba của lời dạy dỗ này. Để bắt đầu phân khúc này, hãy cùng quay lại và nhắc lại một cách ngắn gọn những gì chúng ta đã học từ đầu cho đến điểm này.

Đầu tiên, nền tảng cá nhân của một đức tin Cơ đốc là Chúa Giê-xu Christ. Để trở thành một Cơ đốc nhân thật, mỗi người phải xây dựng đời sống của họ trên nền tảng đó. Chúng ta thấy điều này ở trong cuộc đối thoại giữa Chúa Giê-xu và Phi-e-rơ trong Ma-thi-ơ 16, khi Chúa Giê-xu hỏi, “Còn các con thì nói Ta là ai?” Trong câu trả lời đáp lại câu hỏi đầy sự thách thức của Chúa Giê-xu, Phi-e-rơ công bố rằng “Thầy là Đấng Christ [Đấng Mê-si-a], con Đức Chúa Trời hằng sống” (câu 16). Sự trao đổi này là kiểu mẫu cho việc cần phải xảy ra trong cuộc đời của

mỗi chúng ta theo từng cách riêng. Có 4 yếu tố dẫn đến kinh nghiệm đó.

Thứ nhất, **sự đối mặt**. Chúa Giê-xu và Phi-e-rơ đứng đối mặt nhau. Không có người trung gian, không có thầy tế lễ, không có người thứ ba ở giữa họ.

Thứ hai, có một **sự mặc khải** bởi Thần của Chúa về nhân thân đời đời của Chúa Giê-xu—Ngài không phải là con của người thợ mộc, nhưng là Con của Đức Chúa Trời hằng sống.

Thứ ba, Phi-e-rơ **nhận lãnh và chấp nhận** sự mặc khải đó. Ông không chối bỏ, nhưng ông đã nắm giữ lấy điều này.

Thứ tư, ông **xung nhận công khai** đức tin của mình.

Bốn yếu tố này phải là nền tảng cho mỗi đời sống Cơ Đốc Nhân thành công thật sự: sự đối mặt, sự bày tỏ, sự chấp nhận và sự xung nhận.

Xây Dựng trên Nền Tảng

Tiếp theo, chúng ta đã kiểm chứng một câu hỏi thực tiễn rất quan trọng. Một khi chúng ta đã đặt được nền tảng này, vậy thì làm thế nào chúng ta xây dựng trên nền tảng đó? Từ ẩn dụ Chúa Giê-xu nói về người khôn và người dại, trước hết, chúng ta thấy rằng việc xây trên nền tảng này bao gồm việc chấp nhận Kinh Thánh là Lời thành văn của Đức Chúa Trời, nhận biết Chúa Giê-xu là Lời sống, sau đó nghe và làm theo những điều Chúa Giê-xu dạy. Xây dựng trên nền tảng phải liên quan đến việc nghe và làm theo những điều Chúa Giê-xu đã dạy.

Sau đó chúng ta xem đến uy quyền và quyền năng của Lời Đức Chúa Trời. Tôi nêu rõ rằng chữ *uy quyền* đến từ chữ *tác giả*. Uy quyền của bất kỳ quyền sách nào phụ thuộc vào tác giả. Uy quyền của Kinh Thánh phụ thuộc vào Tác giả, chính là Đức Thánh Linh hoặc Thần của Đức Chúa Trời – là Chúa chính Ngài. Uy quyền của Đức Chúa Trời là ở trong Kinh Thánh.

Tôi nhấn mạnh rằng chúng ta có Lời Chúa trong 2 dạng: lời văn tự (Kinh Thánh) và lời cá nhân (Chúa Giê-xu, ngôi Lời trở nên xác thịt). Chúng ta đáp ứng lại Lời Chúa trong từng hình thức như thế nào sẽ phản ánh mối quan hệ cá nhân của chúng ta với Kinh Thánh. Chúng ta không thể yêu Chúa nhiều hơn chúng ta yêu Lời Ngài. Chúng ta không thể vâng lời Chúa nhiều hơn chúng ta vâng theo Lời Ngài. Nếu chúng ta muốn tìm thấy Chúa ngự ở đâu trong đời sống của chúng ta, chúng ta phải tìm thấy Kinh thánh đang ở vị trí trong đời sống của mình, vì hai điều này là giống nhau. Kinh Thánh là Lời thành văn, Chúa Giê-xu là Lời cá nhân. Qua Lời thành văn, Lời cá nhân bước vào trong đời sống của chúng ta.

Tín Lý Nền Tảng

Chúng ta đã xem xét rằng nền tảng cá nhân chính là Chúa Giê-xu Christ. Nhưng Kinh Thánh Tân Ước cũng tiết lộ rằng có một nền tảng thuộc về tín lý. Sự mặc khải này đã bị bỏ lỡ khỏi sự chú ý của hàng triệu Cơ đốc nhân, nhưng điều này được viết rất rõ ràng trong Hê-bơ-rơ, nói rằng:

Vậy, chúng ta phải bỏ qua các điều sơ học về đạo Đấng Christ mà tiến tới sự trưởng thành; đừng đặt lại những vấn đề nền tảng nữa, như: sự ăn năn các công việc chết, đức tin nơi Đức Chúa Trời, sự dạy dỗ về các báp-têm, sự đặt tay, sự sống lại từ cõi chết và sự phán xét đời đời. Nếu Đức Chúa Trời cho phép thì chúng ta sẽ làm điều đó.

Hê-bơ-rơ 6:1-3

Có hai tư tưởng được miêu tả sống động ở đây chúng ta cần phải kết hợp lại. Trước hết, việc chúng ta đặt nền tảng là rất cần thiết. Nếu chúng ta không bao giờ đào móng, chúng ta sẽ không bao giờ xây được tòa cao ốc. Một khi chúng ta đã đặt nền móng, thì sau đó chúng ta không thể tiếp tục đặt lại nền móng nữa; chúng ta phải tiếp tục để hoàn tất tòa cao ốc. Đây là hai tư tưởng được kết nối với nhau. Hê-bơ-rơ 6:1 nói về “nền tảng”. Đây là nền tảng thuộc tín lý của đức tin Cơ Đốc, và nó gồm sáu tín lý sau:

1. Sự ăn năn các công việc chết.
2. Đức tin nơi Đức Chúa Trời.
3. Sự dạy dỗ về các báp-têm (số nhiều).
4. Sự đặt tay.
5. Sự sống lại từ cõi chết.
6. Sự phán xét đời đời.

Nếu chúng ta theo tiến trình của danh sách này,

chúng ta sẽ thấy rằng điều này mang chúng ta đi từ điểm bắt đầu của đức tin Cơ đốc đến sự trọn vẹn cuối cùng trong cõi đời đời. Điều này rất quan trọng để chúng ta thấy rằng đức tin Cơ đốc không định giới hạn thời gian – trong cuộc đời này hay trong thế giới này. Nó mang chúng ta đi trước thế giới này—vượt qua thời gian bước vào trong cõi đời đời.

Nhiều Cơ đốc nhân ngày nay hầu như không có tầm nhìn về cõi đời đời. Họ hành động và suy nghĩ như thể mọi thứ quan trọng sẽ xảy ra lúc này. Thật vậy, Phao-lô nói rằng nếu chỉ trong cuộc sống này chúng ta có đức tin trong Đấng Christ, thì chúng ta là tất cả những người thảm hại hơn hết, là những người đáng tội nghiệp hơn hết. (xem trong I Cô-rinh-tô 15:19.) Nếu chúng ta không có một tầm nhìn mang chúng ta vượt qua thời gian và bước vào trong cõi đời đời, thì tình trạng của chúng ta thật đáng thương và chúng ta sẽ phải chịu nhiều sự thất vọng. Thời gian không phải là sự trọn vẹn của đời sống Cơ đốc nhân. Sự trọn vẹn đến trong cõi đời đời.

Sau đó, sáu tín lý này mang chúng ta đi từ điểm bắt đầu là sự ăn năn đi thẳng đến sự sống lại và sự phán xét.

Nếu Đức Chúa Trời Cho Phép

Trước khi chúng ta bắt đầu với tín lý nền tảng đầu tiên, ăn năn khỏi các công việc chết, đầu tiên tôi muốn chỉ ra sự bày tỏ đặc biệt mà tác giả sách Hê-bơ-rơ đã đề cập đến trong Hê-bơ-rơ 6:3:

Nếu Đức Chúa Trời cho phép thì chúng ta sẽ làm điều đó.

Chúng ta sẽ tiếp tục hoàn thành và làm trọn vẹn nếu Đức Chúa Trời cho phép. Chúng ta có thể hỏi rằng “Tại sao Chúa sẽ không cho phép? Chắc chắn là Ngài muốn tất cả chúng ta đều phải đi tiếp.”

Chúng ta có thể trả lời bất kỳ câu hỏi nào mà câu này đưa ra bằng một ví dụ nhỏ đơn giản. Trong bất kỳ thành phố lớn nào của thế giới văn minh ngày nay, để xây một tòa cao ốc, bạn phải có kế hoạch. Bạn phải nhận được giấy phép từ chính quyền, và họ phải chấp thuận kế hoạch của bạn. Sau đó họ đến để kiểm tra tòa cao ốc theo từng giai đoạn để công trình được tiếp tục. Nhưng khía cạnh đầu tiên trong xây dựng mà họ phải thực sự kiểm tra là *nền móng*. Nếu nền móng không thể hiện được đầy đủ các chi tiết kỹ thuật, tòa cao ốc sẽ không đảm bảo được độ an toàn. Nếu nền móng không vững chắc, họ sẽ không ban hành giấy phép để tiếp tục xây tòa cao ốc. Chúa đối xử với bạn và tôi cũng theo cùng một cách giống như vậy. Ngài nói rằng “Ta cần kiểm tra nền tảng của con. Nếu nó không được đặt đúng theo những yêu cầu của Ta, Ta sẽ không cho phép con đi tiếp.”

Có khả năng chúng ta sẽ cứ phải đi mãi trong giai đoạn sơ cấp này của đức tin Cơ đốc và không bao giờ trưởng thành, không bao giờ đạt đến sự trọn vẹn và hoàn thành, bởi vì chúng ta đã không đặt nền tảng đúng đắn. Thật sự rất cần thiết cho chúng ta để nắm vững sáu tín lý này, bởi đó chính là *nền tảng* của đức tin Cơ đốc.

Các Công Việc Chết

Chúng ta sẽ bắt đầu với sự ăn năn các công việc chết. Các công việc chết là gì? Hầu hết các bản dịch hiện đại đều nói rằng đây là những công việc hoặc việc làm dẫn đến sự chết. Tuy nhiên, tôi không cho rằng điều này là đúng.

Tôi nghĩ công việc chết là bất kỳ điều gì chúng ta làm mà không bởi đức tin hướng về Đức Chúa Trời. Bất kỳ điều gì không được đặt trên đức tin là công việc chết. Điều gì mang sự sống vào trong hoạt động của chúng ta thì đó là đức tin.

Bạn có thể là một người trung tín đến Hội Thánh. Bạn có thể đã cho người nghèo tiền. Bạn có lẽ được mời cầu nguyện trước mọi người. Nhưng nếu điều này không được thực hiện trong đức tin, tất cả đều sẽ là công việc chết. Chúng ta phải xoay khỏi những điều gì không được thực hiện trong đức tin. Chỉ có đức tin mới đem sự sống đến cho những điều chúng ta tin và chúng ta làm.

Điều này thực sự không có nghĩa là bạn đang sống một đời sống tội lỗi. Nhưng điều đó có nghĩa là bạn chỉ đang không sống động với Chúa bởi vì đức tin đã không vào trong lòng bạn và không mang sự sống của Đức Chúa Trời vào trong những điều mà bạn làm.

Sự Ăn Năn

Chúng ta cần hiểu rằng sự ăn năn không phải là cảm xúc. Nhiều lần các diễn giả sẽ tìm cách để khuấy động cảm xúc của mọi người và sau đó kêu

gọi họ có đức tin trong Đấng Christ. Nhưng thường điều đó sẽ dẫn đến sự thất vọng, bởi vì khi hết cảm xúc và họ chỉ còn lại một ít điều gì đó vô căn cứ.

Hãy ghi nhớ trong tâm trí rằng sự ăn năn được định nghĩa trong Kinh Thánh không phải là cảm xúc. Đó là một sự quyết định. Sự ăn năn không xuất phát từ cảm xúc. Sự ăn năn xuất phát từ ý chí.

Nếu chúng ta có thể chạm đến ý muốn của mọi người và thay đổi ý muốn của họ, chúng ta sẽ thấy những sự thay đổi lâu dài. Nhiều cái gọi là “sự thay đổi” trong Hội Thánh ngày nay thì không lâu dài bởi vì những điều đó chưa từng thực sự thay đổi được ý muốn của con người. Trong những trường hợp này, mọi người có lẽ đã có những kinh nghiệm về cảm xúc, cảm thấy phấn khởi, hoặc thậm chí có thể cảm thấy thật tuyệt vời trong nhiều tuần, nhiều tháng hoặc có lẽ cả nhiều năm. Nhưng cuối cùng họ lại không mang theo được gì để tiếp tục trong cuộc sống Cơ đốc bởi vì ý muốn của họ đã chưa được đụng chạm đến.

Khi chúng ta nhìn xa hơn chủ đề về sự ăn năn này, nó sẽ giúp chúng ta hiểu ý nghĩa của cụm từ.

Có hai ngôn ngữ chính trong Kinh Thánh: tiếng Hy Lạp trong Tân Ước và Hê-bơ-rơ trong Cựu Ước. Mỗi ngôn ngữ đều có từ riêng nói về *sự ăn năn*. Nhưng chỉ khi chúng ta đặt hai thứ tiếng này lại với nhau thì chúng ta mới có được ý nghĩa trọn vẹn của từ *sự ăn năn*.

Từ Hy Lạp theo ngôn ngữ đời này luôn luôn được dịch là “thay đổi tâm trí của bạn” —thay đổi

cách mà bạn suy nghĩ. Vì vậy, trước hết, sự ăn năn là thay đổi tâm trí của bạn về cách bạn đang sống. Điều này có thể bao gồm cả những người nói rằng “Tôi đã sống để làm hài lòng chính mình và làm những việc của riêng tôi. Từ nay trở đi tôi sẽ sống để làm hài lòng Chúa Giê-xu, Đấng Cứu thế của tôi.” Như tôi đã đề cập trước đó, sự thừa nhận này là một quyết định, không phải là cảm xúc. Bạn có thể ăn năn mà không có bất kỳ cảm xúc rõ ràng nào, nhưng bạn không thể ăn năn mà không có sự thay đổi về tâm trí.

Tiếng Hê-bơ-rơ của chữ *sự ăn năn* thì có liên quan đến một *kết quả*. Định nghĩa này theo tiếng Hê-bơ-rơ của người Do Thái thì rất đặc trưng bởi vì họ là những người rất thực tế. Họ muốn biết hành động đó sẽ sản sinh ra kết quả gì. Tiếng Hê-bơ-rơ của chữ *sự ăn năn* theo nghĩa đen là “xoay vòng lại”. Bạn đang đối mặt với một con đường—con đường sai trái, với phần lưng hướng về Chúa—vì vậy bạn phải xoay 180 độ, mặt hướng về Chúa, và nói rằng “Thưa Chúa, có con đây. Hãy nói với con những gì con phải làm và con sẽ làm điều đó.” Nếu chúng ta đặt định nghĩa theo tiếng Hê-bơ-rơ và tiếng Hy Lạp lại với nhau, chúng ta sẽ có một bức tranh hoàn chỉnh về sự ăn năn: Đó là một quyết định được đi kèm theo bởi hành động.

Đức Tin theo sau Sự Ăn Năn

Toàn bộ Kinh thánh đi theo trật tự này: ăn năn và tin. Có nhiều người có thể nói rằng họ đang đấu tranh cho đức tin. Sự thật là họ không phải đang đấu tranh cho đức tin, nhưng có thể là họ chưa từng kinh nghiệm tình trạng ăn năn. Sự ăn năn là điều đầu tiên

trong sáu tín lý nền tảng. Nếu đá nền không được đặt đúng chỗ, thì cả tòa cao ốc sẽ luôn bị chao đảo.

Trong suốt nhiều năm, tôi đã tư vấn cho hàng trăm người, hàng trăm Cơ Đốc Nhân đến với tôi để chia sẻ những nan đề cá nhân của họ. Sau nhiều kinh nghiệm, tôi có được kết luận rằng ít nhất 50% nan đề của những người tự xưng họ là Cơ Đốc Nhân là vì do họ chưa từng thực sự ăn năn.

Họ chưa từng thực sự thay đổi tâm trí của họ. Họ chưa từng thực sự quyết định đầu phục dưới sự tể trị của Chúa Giê-xu trong cuộc đời của họ. Họ vẫn đang quyết định dựa trên quan điểm “Nếu tôi làm điều này, điều này có ích gì cho tôi?” Nếu một người thật sự ăn năn, thì đó không phải là cách họ nghĩ. Thay vào đó họ nghĩ “Nếu tôi làm điều này, liệu điều đó có làm vinh hiển Chúa Giê-xu?”

Vì vậy chúng ta có rất nhiều người—đặc biệt là những người trẻ, nhưng không phải chỉ giới hạn trong những người trẻ mà thôi — là những người hay dao động. Kinh thánh nói rằng một người hay phân tâm thì không ổn định trong mọi đường lối của mình. (Xem Gia-cơ 1:8) Người đó không có một nền tảng vững chắc. Người đó không thể sản sinh ra một tòa cao ốc vững chắc.

Ngay bây giờ, bạn hãy yên lặng suy ngẫm về những gì bạn vừa đọc và tự hỏi chính mình “Tôi đã từng thực sự ăn năn chưa? Hay tôi có phải là một người hay dao động? Có phải mục đích của tôi là làm hài lòng Chúa Giê-xu vào ngày thứ hai, nhưng lại làm hài lòng cho bản thân tôi vào ngày thứ ba?” Nếu đó là cách bạn đang sống và suy nghĩ, thì sự thật

là bạn đang gặp điều tệ nhất của cả hai thế giới này. Nếu đó là tư duy của bạn thì có lẽ sẽ tốt hơn cho bạn khi bạn chỉ sống trong thế gian này, sống cho chính bạn—bởi vì bạn là một người hay dao động, một người bị chia tính cách.

Nhưng thật ra, nếu đó là cách bạn đang sống và suy nghĩ, thì bây giờ hãy tiến thêm vài bước nữa để ăn năn thật sự và thay vào đó sống để làm vinh hiển Chúa Giê-xu.

Bản Chất Của Sự Ăn Năn

Có một ẩn dụ mà Chúa Giê-xu đã nói đến, một minh họa sống động và hoàn hảo nhất về sự ăn năn thật. Đó là ẩn dụ về Người Con Trai Hoang Đàng. (Một vài người từng nói rằng ẩn dụ này nên được gọi là “Người Cha Đầy Quan Tâm”.) Câu chuyện được ghi lại trong Luca 15. Người con thứ hai của một gia đình giàu có quyết định lấy hết phần thừa kế của anh ta từ người cha ngay lập tức để đi đến một vùng đất khác và tiêu xài phung phí. Anh ta đã làm đủ điều tội lỗi. Nhưng sau khi anh ta đã tiêu xài hết tất cả gia tài của mình, nạn đói kéo đến và công việc duy nhất mà anh ta có thể làm là cho heo ăn. (Chúng ta phải nhớ rằng anh là người Do Thái, vì vậy việc anh ta cho heo ăn là công việc hạ cấp nhất mà anh có thể làm—ngày nay thì không có bất kỳ sự coi thường nào đối với những người chăn heo. Điều này chỉ xảy ra đối với người Do Thái, trong xã hội của họ con heo bị xem thấp hơn cả con chuột cống.)

Vì vậy, đứa con trai hoang đàng lúc này trong sự rách rưới, cho heo ăn, bị đói, ước ao rằng anh ta có thể làm đầy bao tử của mình bằng vỏ đậu của

những con heo đang ăn. Sau đó, mọi chuyện xảy ra như vậy.

“Bấy giờ, nó mới tỉnh ngộ, tự nhủ...”

Luca 15:17

Đây là điểm mà mỗi chúng ta đều cần phải đạt đến. Tôi gọi điểm đó là “giây phút quyết định.” Bạn phải nhìn thấy mình thật sự là người như thế nào. Bạn phải nhìn thấy chính mình theo như cách Chúa nhìn bạn.

“Bấy giờ nó mới tỉnh ngộ, tự nhủ: ‘Biết bao nhiêu người làm vườn cho cha ta được ăn bánh dư dật mà ở đây ta phải chết đói! Ta sẽ đứng dậy trở về cùng cha và thưa với cha: “Cha ơi, con đã phạm tội với trời và với cha, không xứng đáng gọi là con của cha nữa. Xin cha xem con như người làm thuê của cha vậy.”’ Nó liền đứng dậy, trở về với cha mình. Câu 17-20

Sự Ăn Năn Thật

Bạn có thấy 2 yếu tố ở đây không? Anh ta quyết định và sau đó anh ta quay trở lại. Đó chính là sự ăn năn: quyết định và thực hiện quyết định.

Ăn năn có nghĩa là quay trở lại với người cha là người mà bạn đã xúc phạm, quay lại với Đức Chúa Trời là Đấng đã yêu bạn, và nói rằng “Con đã làm lộn xộn cuộc đời con. Con không thể nào tự điều khiển cuộc đời của con. Con cần Ngài. Xin Ngài hãy mang con trở về?”

Thật tuyệt vời khi biết đấng con hoàn toàn ăn năn như thế nào và người cha háo hức đón con mình quay lại. Anh định nói với cha của mình là “Xin cha xem con như người làm thuê của cha vậy”. Nhưng khi anh bắt đầu quay trở về từ nơi anh đã lạc mất, cha anh vẫn đang chăm xem anh. Đó là cách Chúa đối với chúng ta. Khi chúng ta bắt đầu quay trở lại, Ngài vẫn đang chăm xem và chờ đợi chúng ta. Điều này thật tuyệt biết bao.

Người cha đã thấy anh từ đằng xa và chạy ra để gặp anh. Cha ôm hôn anh, và không bao giờ để con mình nói những lời cuối “Xin cha xem con như người làm thuê của cha vậy.” Thay vì vậy người cha nói:

“Hãy mau lấy áo tốt nhất mặc cho nó, đeo nhẫn vào tay, mang giày vào chân. Hãy bắt con bê mập làm thịt. Chúng ta hãy ăn mừng.”

Câu 22-23

Đây là kết quả của sự ăn năn thật. Và đó là sự ăn năn xứng đáng để đấng Chúa chào đón như vậy.

Hãy suy nghĩ về bức tranh này trong một chốc. Người con trai phóng đãng đã tỉnh ngộ. Anh nói, “Con đã làm lộn xộn cuộc đời của mình. Con đã phạm mọi điều mà cha đã ban cho con. Nhưng con sẽ quyết định. Con sẽ quay trở lại. Con sẽ quay trở lại với cha và nói rằng con xin lỗi.” Anh ta đã quay lại và thực hiện. Hãy suy nghĩ về điều này. Đó là sự ăn năn thật, ăn năn bằng hành động.

SỰ ĂN NĂN GIẢ TẠO

Chúng ta cần hiểu rằng cũng có sự ăn năn giả, cái mà chúng ta gọi là *sự hối hận*. Giu-đa đã kinh nghiệm loại ăn năn giả, được mô tả trong sách Phúc Âm Ma-thi-ơ.

Khi Giu-đa, kẻ phản Ngài, thấy Ngài bị kết án thì hối hận, đem ba mươi miếng bạc trả lại cho các thầy tế lễ cả và các trưởng lão, mà nói rằng: “Tôi đã phạm tội vì nộp huyết vô tội!” Nhưng họ đáp: “Việc ấy thì có liên can gì đến chúng tôi? Đó là việc của anh.” Giu-đa ném bạc vào đền thờ, rồi trở ra, đi thất cố.

Ma-thi-ơ 27:3-5

Giu-đa hối hận nhưng ông không thay đổi. Thật ra, tôi tin là ông đã đi vượt qua điểm mốc mà tại đó ông *có thể* thay đổi. Đối với tôi, đây là một tư duy rất quan trọng. Trong cuộc đời này, người ta có thể bỏ lỡ qua điểm mốc mà tại đó họ có thể thay đổi.

Giây phút quan trọng nhất trong bất kỳ cuộc đời con người nào chính là giây phút khi Chúa bắt đầu giải quyết bạn bằng sự ăn năn. Nếu bạn nhún vai và nói rằng, “Con không có hứng thú. Có thể để sau đi,” thì không có một sự đảm bảo nào là Chúa sẽ lại ban cho bạn cơ hội một lần nữa. Giây phút quan trọng nhất trong bất kỳ cuộc đời con người nào là giây phút khi Chúa nói “Hãy ăn năn đi. Ta sẵn sàng đón con trở lại. Ta yêu con. Ta muốn con.”

Điều Gì Làm Chúa Nổi Giận?

Khi xem xét về những gì mà tôi đã thấy trong đời người và trong Kinh Thánh, tôi đi đến kết luận là một hành động làm Chúa thật sự giận đó là xem thường ân điển của Ngài. Ngài ban cho chúng ta ân điển của Ngài một cách nhưng không, nhưng nếu chúng ta xem thường điều đó, Ngài sẽ nổi giận.

Một người xem thường ân điển của Chúa là Ê-sau, và hành động của ông được mô tả trong Hê-bơ-rơ 12. Hãy cùng nhau xem phân đoạn Kinh Thánh đó, bởi vì có nhiều Ê-sau trong những người giống như bạn và tôi. Chúng ta cần cẩn thận đừng để con người Ê-sau trong chúng ta đưa ra quyết định cho chúng ta.

Hãy tìm cách sống hòa thuận với mọi người và đeo đuổi sự thánh khiết; vì nếu không thánh khiết thì chẳng ai thấy được Chúa. Hãy cẩn trọng kẻo có ai hụt mất ân điển của Đức Chúa Trời, kẻo rẽ đàng đâm ra, gây rối và làm ô uế nhiều người trong anh em chẳng. Hãy coi chừng, chớ có gian dâm, hoặc phạm tục như Ê-sau, chỉ vì một món ăn mà bán quyền con trưởng.

Hê-bơ-rơ 12:14-16

Chúng ta không có một thông tin nào ghi lại là Ê-sau đã phạm tội gian dâm. Nhưng trong mắt của Chúa, thái độ của ông là xấu xa như tội gian dâm. Thái độ của ông là gì? Chỉ vì một chén canh nhỏ, ông đã xem thường quyền trưởng nam. Ông

có quyền trưởng nam với tư cách là một người con trai lớn—toàn bộ gia sản thừa kế sẽ thuộc về ông. Nhưng chỉ vì cơn đói về mặt thuộc thể và ông nghĩ thấy mùi món canh ngon mà Gia-cóp đã chuẩn bị, ông đã từ bỏ quyền trưởng nam.

Điều này rất sống động với tôi, bởi vì tôi đã sống giữa vòng người Á Rập vài lần. Họ làm canh phạt đậu giống y như món canh Gia-cóp đã làm. Món canh đó có mùi thơm ngon nhất được lan tỏa khắp nhà. Tôi có thể hình dung ra Ê-sau, sau khi đi săn về—mệt và đói—và ông nghĩ thấy mùi súp ngon này. Và Gia-cóp, là một người mặc cả, ông nói rằng, “Nghe này, anh sẽ bán cho em quyền trưởng nam và em sẽ đưa cho anh thịt hầm, món canh.”

Tôi cho là Ê-sau đã nghĩ, Quyền trưởng nam thì có lợi gì cho mình bây giờ đâu? Mình đang đói. Mình sẽ lấy những gì có ích cho mình.

Kinh Thánh nói rằng Ê-sau đã xem thường quyền trưởng nam và ông làm Chúa thật sự nổi giận. Sau đó, Chúa phán qua tiên tri Ma-la-chi, “Nhưng Ta yêu Gia-cóp mà ghét Ê-sau (Ma-la-chi 1:2-3). Đây là một điều rất quan trọng: Nếu bạn cố ý xem thường ân điển của Ngài và quyền thừa kế mà Ngài đã ban cho bạn trong Chúa Giê-xu Christ và xoay khỏi Ngài để theo đuổi những thú vui rẻ mạt, tạm bợ của thế gian này, bạn đã làm Chúa nổi giận.

Tránh Khỏi Điểm Mắc Của Việc Không Quay Trở Lại

Tiếp tục với thông điệp này về Ê-sau trong sách Hê-bơ-rơ:

Thật vậy, anh em biết rằng về sau, ông muốn được chúc phước nhưng bị từ chối, mặc dù ông khóc lóc cầu xin cũng không còn cơ hội để thay đổi điều cha mình đã làm rồi.

Hê-bơ-rơ 12:17

Tiếng Hy Lạp cho thấy rõ ràng ông đã không tìm kiếm sự ăn năn, nhưng ông đã tìm kiếm phước hạnh. Ông bị khước từ bởi vì ông không tìm thấy được chỗ nào—không cách nào—để ăn năn. Tôi tin rằng trong cuộc đời này, một người có thể đi lố qua nơi của sự ăn năn và không bao giờ có thể quay lại. Tôi muốn thôi thúc bạn suy nghĩ điều này, vì đây thật sự là một suy nghĩ rất quan trọng.

Ngày nay trong các hội chúng và nhiều hệ phái rất ít đề cập đến nhu cầu của sự ăn năn. Nhưng nếu không có sự ăn năn thật thì sẽ không có đức tin thật. Bạn sẽ luôn gặp phải những kinh nghiệm thăng trầm, lung lay — xảy ra vào một ngày nào đó và ngày kế tiếp — bởi vì bạn đã không đặt hòn đá nền tảng đầu tiên — đó là sự ăn năn. Sự ăn năn liên quan đến ý muốn quyết định quay lưng lại với việc tự làm hài lòng chính mình và làm việc cho riêng mình nhưng bắt đầu xoay hướng về phía Chúa. Hướng mặt lên Chúa và thưa với Ngài, “Có con đây. Hãy cho con biết phải làm gì và con sẽ làm điều đó.”

Một vài người trong chúng ta đang đọc điều này chưa từng thực sự ăn năn. Tôi muốn gợi ý với bạn rằng đó có lẽ là nguồn gốc cho mọi nan đề của bạn. Một ngày nào đó bạn cảm thấy rất tốt, có một buổi nhóm tuyệt vời trong Hội Thánh, và bạn nghĩ mọi thứ thật tuyệt vời. Sáng ngày hôm sau, có vài điều không hay xảy ra làm tâm trạng bạn tụt dốc. Vấn đề đó chính là bạn chưa từng thực sự đặt hòn đá nền tảng đầu tiên. Tất cả những gì bạn có chỉ là một dinh thự đang nghiêng ngả sẽ đổ sập một ngày nào đó.

Ăn Năn, Sau Đó Là Đức Tin

Tôi muốn nhấn mạnh rằng sự ăn năn phải đi trước đức tin. Không thể có đức tin thật nếu không có sự ăn năn. Điều này được nhấn mạnh xuyên suốt Tân Ước.

Trong Ma-thi-ơ đoạn 3 chúng ta đọc về chức vụ của Giăng Báp-tít, người được sai đến để dọn đường cho Chúa Giê-xu, Đấng Mê-si-a. Sứ điệp của ông chỉ tóm tắt trong một từ “Hãy ăn năn.” Giăng Báp-tít đã dạy rằng sự ăn năn là thật sự cần thiết trước khi Đấng Mê-si-a đến. Ăn năn dọn đường cho sự đến của Đấng Mê-si-a. Chừng nào đến khi dân Y-sơ-ra-ên, tuyến dân của Chúa kinh nghiệm được sự ăn năn, thì họ mới có thể sẵn sàng gặp gỡ Đấng Mê-si-a.

*Lúc ấy, Giăng Báp-tít đến rao giảng trong hoang mạc Giu-đê rằng: “Hãy ăn năn, vì vương quốc thiên đàng đã đến gần!”
Giăng chính là người mà nhà tiên tri*

Ê-sai đã đề cập đến, khi nói rằng: “Có tiếng người kêu lên trong hoang mạc: ‘Hãy dọn đường cho Chúa. Làm thẳng các lối Ngài.’” Ma-thi-ơ 3:1-3

Giăng Báp-tít đã dọn sẵn đường cho Chúa như thế nào? Bằng cách kêu gọi dân sự của Chúa quay trở lại sự ăn năn. Ăn năn là cách duy nhất chúng ta có thể chuẩn bị để Chúa bước vào trong tâm lòng và đời sống của chúng ta.

Chúa Giê-xu Tiếp Tục Sứ Điệp

Sau đó, khi Giăng đã hoàn thành nhiệm vụ của mình và để cho ứng nghiệm các lời tiên tri đã nói về Ngài, Chúa Giê-xu chính Ngài đã đến để tiếp tục chức vụ của phúc âm. Điều này được chép trong sách phúc âm Mác:

Sau khi Giăng bị bỏ tù, Đức Chúa Giê-xu đến Ga-li-lê, rao giảng Tin Lành của Đức Chúa Trời. Ngài phán: “Giờ đã trọn, vương quốc Đức Chúa Trời đã đến gần, các ngươi hãy ăn năn và tin nhận Tin Lành.”

Mác 1:14-15

Ăn năn và tin. Bạn không thể tin thật sự nếu đầu tiên bạn không có sự ăn năn. Từ ngữ đầu tiên trong mạng lệnh được nói ra từ miệng Chúa Giê-xu không phải là *tin* nhưng là *ăn năn*.

Tôi nhớ trong một cuộc họp ở Đông Nam Á nơi mà một diễn giả đã giảng một sứ điệp về sự chữa lành. Ông đã nói một cách rất hùng hồn về ý muốn của Chúa và chương trình của Ngài cho sự chữa

lành. Ông đã trích dẫn nhiều lời hứa về sự chữa lành. Nhưng ông không nói một từ nào về sự ăn năn trước khi ông kêu gọi mọi người tiến lên phía trước.

Hầu hết những người đáp ứng lại sự kêu gọi này đều đến từ bối cảnh thờ hình tượng và họ không hề biết gì về những việc họ phải làm để nhận lãnh điều mà Chúa đang ban cho họ. Tôi biết điều này, bởi vì Ruth và tôi đều có liên quan trong việc tư vấn cho những người đã đáp ứng lại sự kêu gọi đó. Đây thực sự là một bài học dành cho tôi. Thu hút tất cả mọi sự chú ý bằng giọng nói ngọt ngào, diễn giả hoàn toàn làm bối rối những người này, bởi vì ông làm cho họ có cảm tưởng rằng họ có thể đến với Chúa mà không phải ăn năn. Ông thật sự không hề sử dụng từ ăn năn một lần nào trong sứ điệp của mình.

Tôi nói điều này không phải để phê phán diễn giả, nhưng bởi vì tôi đã học được bài học. Tôi tin có rất nhiều người trong nhiều Hội Thánh “phúc âm” bị bối rối bởi vì họ chỉ được dạy về những gì mà Chúa làm cho họ nhưng lại không được dạy về những gì mà Chúa yêu cầu họ phải làm. Điều đầu tiên mà Ngài yêu cầu từ chúng ta đó là ăn năn—thay đổi tâm trí của mình, quay lại, biến đổi 180 độ. Chúng ta phải đối mặt với Chúa và nói rằng, “Hãy cho con biết con phải làm gì và con sẽ làm điều đó.” Đó chính là sự ăn năn.

Nếu chúng ta để ý vào lúc kết thúc chức vụ của Chúa Giê-xu, sứ điệp của Ngài vẫn không thay đổi. Sau sự phục sinh của Ngài, Chúa Giê-xu đã chỉ dẫn cho các môn đồ của Ngài. (Hãy nhớ rằng điều

này xảy ra chỉ ngay trước khi Chúa Giê-xu rời khỏi thế giới này).

Ngài phán: “Có lời chép rằng Đấng Christ phải chịu đau đớn, đến ngày thứ ba sẽ từ cõi chết sống lại; người ta phải nhân danh Ngài mà rao giảng cho tất cả các nước về sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem.”

Lu-ca 24:46-47

Hãy chú ý trình tự của sứ điệp: ăn năn trước rồi đến sự tha tội. Không có sự tha tội nếu không có sự ăn năn—và đó là sứ điệp được bắt đầu tại Giê-ru-sa-lem và rồi được giảng ra khắp nơi trên thế giới. Ăn năn, sau đó là sự tha thứ trong Danh của Ngài.

Phi-e-rơ Lặp Lại Sứ Điệp

Khi Hội Thánh nhóm họp công khai vào ngày Lễ Ngũ Tuần, trong sự thăm viếng đầy dẫy của Đức Thánh Linh, một đám đông người Do Thái tập trung lại và muốn biết chuyện gì đang xảy ra. Phi-e-rơ đứng dậy và công bố một sứ điệp nổi tiếng trong Công vụ đoạn 2. Cuối sứ điệp, mọi người bị cáo trách và hỏi Phi-e-rơ họ phải làm gì. Đây là lần đầu tiên những người tội nhân đã hỏi Hội Thánh về những điều mà họ phải làm.

Khi nghe điều ấy, lòng đau như cắt, họ liền hỏi Phi-e-rơ và các sứ đồ khác rằng: “Các anh ơi, chúng tôi phải làm gì đây”

Công vụ 2:37

Nếu bạn đã từng kinh nghiệm việc bạn thành khẩn muốn biết Chúa muốn bạn làm gì cho Ngài và bạn sẵn sàng để làm điều đó, thì Chúa sẽ không để cho bạn có bất kỳ sự nghi ngờ nào về những điều Ngài muốn. Không khó cho Chúa để nói cho chúng ta biết chúng ta phải làm gì; nhưng khó cho Ngài khi phải mang bạn đến chỗ mà bạn *muốn biết và muốn làm điều đó*.

Ngay khi những người này thực sự bị cáo trách về tội lỗi thì họ đã nói với các sứ đồ, “Các anh ơi, chúng tôi phải làm gì đây?” Phi-e-rơ, phát ngôn viên của Chúa và của Hội Thánh đã cho họ một câu trả lời rõ ràng, chính xác, thực tế.

Phi-e-rơ trả lời: “Hãy ăn năn, mỗi người phải nhân danh Đức Chúa Giê-xu nhận báp-têm để được tha tội, rồi sẽ nhận lãnh quà tặng là Đức Thánh Linh.”

Câu 38

Tiến Trình Ba Bước

Trong câu trả lời của Phi-e-rơ chúng ta nhận thấy có một tiến trình ba bước..

Bước một, ăn năn.

Bước hai, báp-têm bằng nước.

Và bước ba, nhận lãnh Đức Thánh Linh. Chương trình của Chúa không bao giờ thay đổi. Đó chính xác là những điều Chúa muốn những tội nhân phải làm ngày hôm nay. Tôi tin đây chính xác là cùng một sứ điệp mà Hội Thánh nên công bố. Ăn

năn, nhận phép báp-têm bằng nước và nhận lãnh ân tứ của Đức Thánh Linh.

Tại những nơi mà sứ điệp được giảng ra, nơi đó diễn ra chính xác như điều đã xảy ra vào ngày Lễ Ngũ Tuần. Mọi người ăn năn, họ nhận lãnh báp-têm và nhận lãnh Đức Thánh Linh. Tôi đã thấy điều này xảy ra rất nhiều lần, tại nơi mà những người tin Chúa, ra khỏi nước sau khi được báp-têm, họ được đổ đầy Đức Thánh Linh.

Tại sao chúng ta lại làm giảm bớt đi sứ điệp? Chúng ta không có thẩm quyền để làm điều đó. Thẩm quyền duy nhất mà chúng ta có là công bố sứ điệp của Tân Ước: hãy ăn năn, nhận lãnh báp-têm bằng nước, nhận lãnh Đức Thánh Linh. Khi chúng ta ban sứ điệp này ra, Chúa sẽ ban cho câu trả lời. Không phải Chúa là Đấng đã thay đổi, cũng không phải sứ điệp đã được thay đổi. Nhưng trong một số trường hợp, chính Hội Thánh đã thay đổi.

Hãy để tôi nhận xét điều này mà nó có thể làm các bạn kinh ngạc. Từ sách Công vụ trở về sau, tôi không thể tìm thấy được bất kỳ người nào công bố sự cứu rỗi của Chúa Giê-xu mà không nhận lãnh báp-têm bằng nước. Hãy kiểm tra và xem liệu bạn có thể tìm thấy ai không. Chúa Giê-xu nói rằng “Ai tin và *chịu báp-têm* sẽ được cứu.” (Mác 16:16, được thêm vào để nhấn mạnh) Chúng ta có quyền gì lấy cụm từ “và chịu báp-têm” ra khỏi?

Sự cứu rỗi là tin và nhận lãnh phép báp-têm. Khi bạn làm điều này, bạn trở thành một ứng cử viên nhận lãnh Đức Thánh Linh. Đó là sứ điệp của Hội Thánh. Cho đến chừng nào Chúa còn quan tâm

những điều này thì sứ điệp này không bao giờ thay đổi.

Sứ Điệp Của Phao-lô

Hãy cùng xem xét chức vụ của Phao-lô, một sứ đồ vĩ đại cho dân ngoại, được ghi lại trong sách Công vụ. Trước hết, Phao-lô nhận ra rằng mình đang ở tại A-thên, một thành phố trí tuệ và đầy đầy những hình tượng. Ông kết thúc bằng việc rao giảng cho họ. Thật sự tôi nghĩ ông không có bất kỳ dự định nào về việc sẽ giảng cho họ. Tuy nhiên, mọi người muốn biết về những gì ông đã tin và ông đã kết thúc cuộc nói chuyện với họ bằng cách kết luận sứ điệp của mình trong câu 30 và theo sau là Công vụ đoạn 17. Nói về trọn khoảng thời gian mà con người sống trong việc thờ hình tượng và xa cách Chúa, Phao-lô nói:

“Thế thì, Đức Chúa Trời đã bỏ qua các thời kỳ ngu dại đó; nhưng bây giờ, Ngài ra lệnh mọi người ở khắp mọi nơi phải ăn năn...”
Công vụ 17:30

Câu Kinh thánh này nói rất rõ ràng: Ngài ra lệnh mọi người ở khắp mọi nơi phải ăn năn. Không một nơi nào và không một người nào bị bỏ sót. Đó là yêu cầu của Chúa dành cho mọi người ở khắp mọi nơi. Ngài sẵn sàng bỏ qua quá khứ nếu chúng ta ăn năn.

Chúa Giê-xu Là Đấng Phán Xét

Và sau đó, Phao-lô tiếp tục:

“...vì Ngài [Đức Chúa Trời] đã ấn định một ngày mà Ngài sẽ lấy sự công chính phán xét thế gian bởi Người Ngài đã lập. Và để xác chứng cho mọi người thấy, Ngài đã khiến Người sống lại từ cõi chết.”

Câu 31

Chúng ta chú ý ở đây có một đặc điểm khác về sự giảng dạy của các sứ đồ mà thường hay bị bỏ sót: Chúa Giê-xu không những chỉ là Đấng Cứu rỗi, Ngài cũng là Đấng phán xét. Ngài thực hiện sự phán xét một cách trọn vẹn cũng như Ngài thực hiện sự cứu rỗi. Nếu chúng ta không gặp Ngài là Đấng Cứu Rỗi, chúng ta cũng sẽ phải gặp Ngài là Đấng Phán Xét.

Lẽ thật này đã bị bỏ sót trong nhiều sự giảng dạy. Mọi người nói về Đấng Cứu Rỗi nhưng họ không bao giờ đề cập đến Đấng Phán Xét. Thật ra, trong sứ điệp của Phao-lô giảng cho người dân tại A-thên, ông không hề đề cập đến Đấng Cứu Rỗi—tất cả những gì ông đề cập đến là Đấng Phán Xét.

Mọi người sẽ sống những cuộc đời rất khác nhau nếu họ không nhận thức được sự thật rằng một ngày nào đó họ sẽ phải đối diện với sự phán xét của Chúa Giê-xu. Có một sự vô ý và câu thả trong Cơ Đốc Giáo đương thời bởi vì chúng ta đã không đối mặt với sự thật rằng Chúa Giê-xu không chỉ là Đấng

Cứu thế—Ngài còn là Đấng Phán xét. “Ngài đã ấn định một ngày mà Ngài sẽ lấy sự công chính phán xét thế gian”.

Vấn Đề Then Chốt **—Sự Công Chính**

Vấn đề của sự phán xét là sự công chính—chúng ta đã sống như thế nào, chúng ta là kiểu người như thế nào. Đó không phải là câu hỏi cho hệ phái, quốc tịch, hoặc là địa vị xã hội của chúng ta. Chỉ duy một vấn đề trong sự cứu rỗi — đó là sự công chính.

Trong thư tín đầu tiên của mình, Giăng nói “Mọi điều không công chính đều là tội”. (I Giăng 5:17). Người ta có thể hỏi định nghĩa sự công chính là gì. Theo nhiều cách, điều đó giống như hỏi vắn vẹo. Tôi không phải một nhà hình học, nhưng để trả lời câu hỏi này, tôi sẽ đơn giản vẽ cho bạn thấy một đường thẳng. Bất kỳ cái gì lệch khỏi đường thẳng đó là cong. Nó có thể chỉ lệch một độ hoặc có thể lệch chín mươi độ, nhưng nó vẫn bị cong. Cũng như vậy, tất cả những điều gì không công chính là tội lỗi. Bất kỳ điều gì không công chính là có tội. Không có kiểu thứ ba.

Nhiều người tin Chúa ngày nay có kiểu thứ ba: không công chính, nhưng cũng không phạm tội. Kiểu này không hề tồn tại trong suy nghĩ của Đức Chúa Trời—bất kỳ điều gì không công chính thì là tội lỗi.

Không Nín Giữ Lại

Chúng ta hãy xem trong Công vụ 20, Phao-lô mô tả về chức vụ của ông tại Ê-phê-sô, nơi mà ông gặt hái được những kết quả tốt nhất trong chức vụ của mình. Ông đang nói với các trưởng lão trong Hội Thánh tại Ê-phê-sô đoạn 20 bởi vì ông sắp sửa rời khỏi họ. Ông nói, “Chẳng một ai sẽ thấy mặt tôi nữa [trong thế gian này]” (Công vụ 20:25). Và ông đã gửi cho những người ở đây một thông điệp về tình yêu thương và sự quan tâm. Về chức vụ của ông ở tại Ê-phê-sô, ông nói:

“Tôi rao truyền mọi điều lợi ích cho anh em, chẳng giữ lại điều gì...”

Công vụ 20:20

Tôi thường hay suy nghĩ về cụm từ này: “Tôi chẳng giữ lại điều gì.” Điều đó ngụ ý nói rằng một người có thể bị thúc đẩy để không rao giảng đầy đủ lẽ thật là vì điều đó có thể khiến bạn phải trả giá bằng cả địa vị xã hội của mình. Hoặc, nếu bạn là người phục vụ trong một hệ phái nào đó, điều đó có thể làm bạn phải trả giá bằng vị trí trong hệ phái mình. Nếu bạn là một nhân vật xã hội, nó có thể làm bạn phải trả giá bằng tiếng tăm của mình. Nhưng Phao-lô nói rằng, “Tôi đã suy nghĩ hết rồi và tôi quyết định không để điều gì ảnh hưởng đến tôi khiến tôi cầm giữ lại bất kỳ sự điếm nào.”

“Tôi rao truyền mọi điều lợi ích cho anh em, chẳng giữ lại điều gì, và dạy dỗ anh em nơi công chúng, hay từ nhà này sang nhà kia...” *câu 20*

Điều làm tôi thích là sứ điệp của Phao-lô không thay đổi dù cho sứ điệp đó được giảng trong buổi lễ lớn hay trong nhóm tư gia. Đó đều cùng là một sứ điệp. Sứ điệp đó là gì?

“...tôi khuyến cáo cả người Do Thái lẫn người Hy Lạp về sự ăn năn đối với Đức Chúa Trời và đức tin nơi Đức Chúa Giê-xu, Chúa chúng ta.” Câu 21

Cái nào đến trước, đức tin hay sự ăn năn? Sự ăn năn đối với Đức Chúa Trời. Đầu tiên, bạn nói rằng, “Chúa ơi, con xin lỗi. Con là một tội nhân. Con đã tự dẫn dắt cuộc đời của con.” Sau đó là đến đức tin đối với Chúa Giê-xu. Đó là khi bạn nói rằng, “Chúa Giê-xu ơi, con tin Ngài đã thế chỗ con. Ngài đã chết trên thập tự giá cho con. Ngài đã mang lấy mọi tội lỗi của con.” Nhưng bạn sẽ không thể có đức tin thật trong Chúa Giê-xu nếu đầu tiên bạn không có sự ăn năn thật đối với Đức Chúa Trời.

Kinh Thánh Tân Ước rất nhất quán về quan điểm này. Hội Thánh cần phải ăn năn. Chúng ta thường làm giảm bớt giá trị của sứ điệp, lừa dối mọi người, và cho họ một ấn tượng sai về ý nghĩa của việc trở thành một Cơ Đốc Nhân thật là như thế nào. Bạn không thể trở thành một Cơ Đốc Nhân thật nếu không có sự ăn năn. Sẽ không có đức tin nếu không có sự ăn năn.

Mọi Người Ở Khắp Mọi Nơi

Kinh Thánh nói rằng “Mọi người ở khắp mọi nơi” phải ăn năn. (Xem Công vụ 17:30.) Bạn có thể

hỏi, “Tại sao lại là mọi người ở khắp mọi nơi?” Hãy để tôi trả lời cho bạn từ sách tiên tri Ê-sai.

*Tất cả chúng ta đều như chiên đi lạc, ai theo
đường nầy... Ê-sai 53:6*

Đó là nan đề của chúng ta: chúng ta đã đi theo con đường riêng của mình. Có thể chúng ta không phạm tội giết người hay thờ hình tượng hoặc trộm cắp—hoặc thậm chí nói dối. Nhưng chúng ta tất cả đã làm một điều: chúng ta đã đi theo con đường riêng của mình. Con đường của chúng ta không phải là con đường của Chúa. Đó là điều mà tất cả chúng ta đều vi phạm, dù cho chúng ta thuộc hệ phái gì, chủng tộc gì, hay hoàn cảnh xã hội như thế nào. Tất cả chúng ta đều đã đi theo con đường riêng của mình.

Sau đó Ê-sai nói rằng:

*Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của tất
cả chúng ta đều chất trên Người [Chúa
Giê-xu] câu 6*

Tội lỗi là cụm từ rất nặng. Đó là việc đi theo con đường của chính mình. Đó là sự nổi loạn hoàn toàn—đặt bản thân mình trước Chúa. Đó là lý do vì sao Chúa yêu cầu mọi người ở khắp mọi nơi phải ăn năn. Bởi vì tất cả chúng ta đều đi theo đường riêng của chính mình. Tất cả chúng ta đều làm mọi việc theo cách riêng của chúng ta, làm hài lòng chính chúng ta và đã để Chúa ra ngoài. Chúa phán, “Ta sẽ chấp nhận con. Ta sẽ tha thứ con bởi vì những gì mà Chúa Giê-xu đã làm—nếu con ăn năn.” Điểm mấu chốt chính là sự ăn năn.

Sự Ăn Năn Bắt Đầu Với Đức Chúa Trời

Mọi điều tốt đẹp đều bắt đầu với Chúa. Chúng ta phải nhận ra rằng chúng ta luôn luôn lệ thuộc vào ân điển của Chúa. Tách rời ra khỏi ân điển của Chúa, tách rời ra khỏi sự vận hành của Đức Thánh Linh thì chúng ta không thể ăn năn. Điều này được đề cập rõ ràng trong Thi thiên 80 với các cụm từ giống nhau đến ba lần:

Lạy Đức Chúa Trời, xin phục hưng chúng con, và làm cho mặt Chúa chiếu sáng trên chúng con thì chúng con sẽ được cứu.

Câu 3

Lạy Đức Chúa Trời vạn quân, xin phục hưng chúng con và làm cho mặt Chúa chiếu sáng trên chúng con thì chúng con sẽ được cứu. Câu 7

Lạy Giê-hô-va Đức Chúa Trời vạn quân, xin phục hưng chúng con, làm cho mặt Chúa chiếu sáng trên chúng con thì chúng con sẽ được cứu. Câu 19

Trong bản dịch hiện đại có nói “xin phục hưng chúng con”, người Hê-bơ-rơ nói, “hãy mang chúng con trở lại” — nói cách khác, “hãy làm cho chúng con ăn năn”. Điều này được lặp lại ba lần: trong câu 3, 7, và 19.

Hãy mang chúng con trở lại, Chúa ơi... thì chúng con sẽ được cứu.

Hãy mang chúng con trở lại... thì chúng con sẽ được cứu.

Hãy mang chúng con trở lại, Chúa ơi... thì chúng con sẽ được cứu.

Bạn không thể ăn năn nếu Chúa không mang bạn trở lại. Sự trở lại bắt đầu với Chúa. Đó là lý do tại sao giây phút quan trọng trong cuộc đời chúng ta chính là khi Chúa bắt đầu mang chúng ta trở lại. Bởi vì nếu chúng ta nhún vai xem thường và ngoảnh mặt khỏi điều đó, chúng ta không thể tự chính mình ăn năn. Chúng ta lệ thuộc vào Chúa để bắt đầu sự ăn năn.

“Xin phục hồi chúng con” lại

Quyền sách Ca Thương là lời than oán của Giê-rê-mi về sự hủy diệt thành Giê-ru-sa-lem bởi vì nó tiếp tục nổi loạn chống lại Chúa. Trong Ca Thương 5:21, theo bản dịch này, cụm từ “xin phục hồi chúng con” được sử dụng—nhưng đó là cùng một cụm từ được sử dụng trong Thi thiên 80:

Lạy Đức Giê-hô-va, xin phục hồi chúng con để chúng con được hồi phục [hoặc được quay trở lại]

Ca Thương 5:21

Nói cách khác, những gì Giê-rê-mi đang cầu nguyện là “Chúa ơi, xin mang chúng con trở về và chúng con sẽ trở về.” Đây là một ý nghĩ rất quan trọng. Bạn không thể quay trở lại trừ khi Chúa bắt đầu mang bạn quay trở về. Đó là lý do tại sao giây

phút nhạy cảm nhất trong mỗi cuộc đời là giây phút khi Chúa bắt đầu quá trình của sự ăn năn.

Tôi biết một người thanh niên trẻ là bạn đồng hành của tôi trong quân đội. Khi tôi được cứu, anh ta là người duy nhất chứng kiến ngay lúc đó, và anh cũng biết rất rõ sự thay đổi trong cuộc đời tôi. Sau đó, trong cùng đơn vị, tôi đã bắt đầu mở một lớp học Kinh Thánh. Tôi đã suy nghĩ là *tôi phải làm một điều gì đó*. Tôi không biết làm thế nào để hướng dẫn một lớp học Kinh Thánh, thậm chí không biết phải bắt đầu từ đâu. Vì vậy tôi nghĩ, *hãy bắt đầu với Tân Ước, đoạn 1*. Vì vậy tôi bắt đầu với gia phả của Chúa Giê-xu.

Có khoảng bốn hoặc năm người lính đồng chí tham gia lớp học này trong hoang mạc ở Bắc Phi. Sau đó người bạn thân của tôi đã đến với tôi và nói rằng, “Tôi xin lỗi, người bạn cũ, nhưng tôi sẽ không đến lớp học Kinh Thánh của anh nữa.” Tôi hỏi, “Tại sao không?” Anh trả lời, “Bởi vì tôi biết nếu tôi tham gia lớp học, tôi sẽ bị thay đổi.”

Nhiều năm sau tôi gặp anh trong một hoàn cảnh hoàn toàn khác. Anh là một người khôn khéo nhất mà tôi từng gặp. Sau đó, anh đã phải thay đổi thái độ của mình. Anh cầu xin tôi giúp anh và tôi đã làm tất cả những gì mình có thể để giúp anh. Bằng tất cả sự khiêm nhường, tôi có thể nói rằng tôi đã có một kinh nghiệm rất lớn trong việc dẫn dắt người khác đến với Chúa. Nhưng kinh khủng thay, tôi đã không thể giúp đỡ được anh. Tôi đã giúp đỡ vợ anh ấy, và cô được Chúa cứu. Nhưng không phải là anh. Nhiều năm sau, tôi đã mất liên lạc với anh, vì vậy tôi

không biết kết thúc của anh như thế nào. Ô, nhưng kinh nghiệm đó thực sự là một cảnh báo cho tôi! Anh muốn tôi giúp anh tiếp nhận Đấng Christ và tôi đã không thể giúp được và anh cũng đã không thực hiện được điều đó.

Bạn có lẽ nghĩ rằng bạn có thể quay lại bất cứ khi nào bạn muốn quay lại. Bạn nghĩ bạn có thể nói, “Chúa ơi, bây giờ con đang rất bận, nhưng con sẽ quay lại sau.” Bạn không thể làm điều này. Khi bạn tôi muốn quay lại, anh ấy đã không thể làm được.

Ăn Năn hay Hư Mất

Kinh Thánh nói rằng chỉ có duy nhất một sự lựa chọn khác ngoài sự ăn năn, và đó là sự hư mất. Chúng ta thấy điều này được đề cập đến trong vài câu đầu trong Lu-ca 13, trong chức vụ của Chúa Giê-xu:

Chính lúc ấy, có vài người ở đó thuật lại cho Đức Chúa Giê-xu về việc Phi-lát giết những người Ga-li-lê, khiến máu của họ hòa lẫn với sinh tể họ đang dâng.

Lu-ca 13:1

Hình như Phi-lát đã xử tử họ trong khi họ đang dâng sinh tể. Bạn sẽ nghĩ rằng điều này được kể là việc tốt cho họ, nhưng Chúa Giê-xu trả lời và nói rằng:

Ngài đáp: “Các ngươi tưởng những người Ga-li-lê đó phạm tội nặng hơn tất cả người Ga-li-lê khác vì họ bị đau khổ

như thế sao? Ta bảo các ngươi, không phải; nhưng nếu các ngươi chẳng ăn năn thì tất cả sẽ bị hư mất như vậy. Hay là mười tám người kia bị tháp Si-lô-ê ngã xuống đè chết, các ngươi tưởng họ tội lỗi hơn mọi người khác cư ngụ ở thành Giê-ru-sa-lem sao? Ta bảo các ngươi, không phải; nhưng nếu các ngươi chẳng ăn năn thì tất cả sẽ bị hư mất như vậy.

Câu 2-5

Chỉ có hai sự lựa chọn: ăn năn hoặc hư mất. Đây là những lời của chính Chúa Giê-xu.

Sự Ăn Năn—Con Đường Dẫn Đến Đức Tin

Bây giờ chúng ta hãy chuyển sự chú ý vào việc suy nghĩ một chút về bản chất của đức tin, đó là kết quả tích cực của đức tin. Rô-ma 10:17 nói, “Như vậy, đức tin đến từ những điều người ta nghe, mà người ta nghe là khi lời của Đấng Christ được rao giảng.” Đây là một nguyên tắc rất quan trọng.

Đức tin, được sử dụng trong Kinh Thánh, luôn luôn có nghĩa là đức tin trong Lời của Chúa. Đức tin chỉ có thể đến từ một nguồn: Lời của Chúa. Đức tin chỉ có một sự tập chú duy nhất: Lời của Chúa.

Trong tiếng Anh đương đại, chúng ta thường nói rằng: “Tôi có niềm tin vào bác sĩ của mình”, hay “Tôi có niềm tin vào đảng chính trị”, hoặc niềm tin vào một điều gì đó. Rất hợp lý khi đặt đức tin theo cách như vậy—không có bất kỳ điều gì sai với

định nghĩa đó. Nhưng đó không phải là cách dùng trong Kinh Thánh để mô tả về từ đức tin. Trong Kinh Thánh, đức tin được dựa trên lời của Chúa. Bất kỳ điều gì không dựa trên lời của Chúa thì không phải là niềm tin theo Kinh Thánh.

Đức Tin Và Hy Vọng

Trong Hê-bơ-rơ 11, chúng ta tìm thấy định nghĩa về đức tin. Tôi nghĩ đây là từ duy nhất mà Kinh Thánh thật sự đưa ra định nghĩa; tôi không thể nghĩ ra từ nào khác ngoài từ đã được định nghĩa trong Kinh Thánh.

Đức tin là sự xác quyết về những điều mình đang hy vọng, là bằng chứng của những điều mình chẳng xem thấy.

Hê-bơ-rơ 11:1

Chúng ta thấy có mối liên hệ giữa đức tin và hy vọng. Tôi khám phá ra rằng rất nhiều người có hy vọng khi họ nghĩ họ có đức tin. Đức tin là ở ngay đây và ngay bây giờ; niềm hy vọng là dành cho tương lai. Đức tin là một sự biết chắc—một điều gì đó rất thực được gọi là sự biết chắc. Trên cơ sở của đức tin, chúng ta có thể có một niềm hy vọng xác thực cho tương lai. Nhưng, bất cứ hy vọng nào mà không dựa trên đức tin xác thực thì chỉ là suy nghĩ mơ tưởng.

Rất quan trọng cho chúng ta để nhận thấy rằng đức tin ở trong lòng của chúng ta—quả thật, đức tin là *sự biết chắc* trong lòng chúng ta. Nó ở ngay đây ngay bây giờ.

Vậy nếu miệng anh em xưng Đức Chúa Giê-xu là Chúa, và lòng anh em tin... thì anh em sẽ được cứu. Vì ai tin trong lòng... thì được cứu rồi.

Rô-ma 10:9-10

Một lần nữa hãy chú ý trong câu này rằng đức tin theo Kinh Thánh không ở trong tâm trí. Đức tin nằm ở trong lòng.

Đức Tin trong Lòng

Trong Tân Ước, *niềm tin* là một từ ngữ của sự chuyển động, nó không phải là một vật tĩnh. Niềm tin không đơn giản chỉ là một suy nghĩ trong tâm trí. Đó là một điều nằm ở trong tấm lòng bạn mà điều đó dẫn bạn đến một điều mới. Giống như niềm tin, đức tin là một từ ngữ của sự chuyển động. Bởi đức tin, chúng ta tin vào sự cứu rỗi. Bạn có thể có một đức tin thuộc tri thức và không bao giờ bị thay đổi. Bạn có thể biết hết tất cả các tín lý của Kinh Thánh theo tri thức và bạn hoàn toàn vẫn giống y như trước. Nhưng chỉ khi bạn có đức tin trong tấm lòng thì điều đó dẫn đến sự cứu rỗi.

Đức tin là ở trong hiện tại; hy vọng là trong tương lai. Đức tin thì ở trong tấm lòng; hy vọng thì ở trong tâm trí.

Trong I Tê-sa-lô-ni-ca Phao-lô nói về cả hai điều này. Đó là một hình ảnh rất thú vị mà ông đã sử dụng.

Nhưng chúng ta thuộc về ban ngày nên hãy tiết độ, mặc áo giáp bằng đức tin và

*tình yêu thương, lấy hy vọng về sự cứu
rỗi làm mũ trận.*

I Tê-sa-lô-ni-ca 5:8

Bạn sẽ chú ý hai vật dụng của bộ khí giới trong đoạn Kinh Thánh này: áo giáp và mũ trận. Đức tin là áo giáp, và nó bảo vệ trái tim. Hy vọng là mũ trận, và nó bảo vệ đầu. Đức tin ở trong tâm lòng; hy vọng ở trong tâm trí.

Hy vọng rất quan trọng, bởi vì mỗi Cơ Đốc Nhân thật sự nên là một người lạc quan. Nếu một người nào đó tiêu cực, họ đã chối bỏ đức tin của mình.

Tôi định nghĩa hy vọng theo cách này: *Một sự trông đợi chắc chắn về những điều tốt đẹp dựa trên Lời của Chúa.* Mỗi người trong chúng ta là những người tin Chúa thật sự đều có một sự trông đợi chắc chắn về những điều tốt đẹp. Dầu cho có chuyện gì xảy ra trong cuộc đời của chúng ta, chúng ta sẽ ở với Chúa Giê-xu đời đời. Nếu đó là niềm hy vọng của bạn, bạn có thể sẽ vẫn bị thất vọng hay nản lòng tạm thời thôi. Nhưng bạn sẽ không bao giờ bỏ cuộc bởi vì bạn có niềm hy vọng—hy vọng dựa trên đức tin.

Bôn Tuyên Ngôn Về Đức Tin

Hãy cùng nhau nhìn vào Hê-bơ-rơ 11 với một số câu tuyên ngôn về đức tin. (Đoạn 11 tuyệt vời này của sách Hê-bơ-rơ được biết đến như là “phần đoạn đức tin” vĩ đại.)

1. Đức tin liên quan đến những điều không thấy được

Bởi đức tin, chúng ta biết rằng vũ trụ đã được dựng nên bởi lời của Đức Chúa Trời, đến nỗi những vật thấy được hình thành từ những vật không thấy được.

Hê-bơ-rơ 11:3

Thật sự rất quan trọng để hiểu rằng đức tin liên hệ chúng ta đến những điều không thể thấy được. Đức tin không dựa trên những điều chúng ta thấy. Đức tin mang chúng ta vượt qua lĩnh vực của giác quan để vào trong lĩnh vực của những điều không thể thấy được.

Trong II Cô-rinh-tô 5:7. Phao-lô nói “Vì chúng ta bước đi bởi đức tin, chứ không bởi mắt thấy.” Hãy chú ý rằng đây là những điều thay thế lẫn nhau. Khi chúng ta thấy, chúng ta không cần niềm tin nữa. Chúng ta chỉ cần niềm tin khi chúng ta không thấy. Phao-lô nói “Chúng ta bước đi bởi đức tin.” Chúng ta không bước đi bởi những gì chúng ta thấy. Chúng ta bước đi bởi những gì chúng ta tin.

Bên ngoài phần mộ của La-xa-rơ, Chúa Giê-xu đã nói với Ma-thê:

Đức Chúa Giê-xu lại bảo: “Ta đã chẳng nói với con rằng, nếu con tin thì sẽ thấy vinh quang của Đức Chúa Trời sao?”

Giăng 11:40

Theo Chúa Giê-xu, cái nào đến trước—tin hay thấy? Mọi người thường nói “Khi tôi thấy, tôi sẽ tin.” Nhưng điều đó không đúng, bởi vì khi bạn thấy, bạn không cần phải tin. Bạn cần tin khi bạn không thể thấy. “Vì chúng ta bước đi bởi đức tin, chứ không bởi mắt thấy.”

Tôi đã gặp nhiều người nói rằng: “Nếu tôi thấy, có lẽ tôi đã tin.” Nhưng điều đó không đúng, vì sau đó bạn sẽ không cần phải tin. Bạn cần tin khi bạn không thể thấy. “Vì chúng ta bước đi bởi đức tin, chứ không bởi mắt thấy.”

2. Đức tin là đặc tính cơ bản

Trong ngôn ngữ gốc của cả hai tiếng Hy Lạp và Hê-bơ-rơ, đức tin không phải chủ yếu là về vấn đề tín lý. Đó là vấn đề về tính cách. Chúng ta đã nhầm trong suy nghĩ về việc truyền giáo. Chúng ta có xu hướng nói về đức tin với sự hiểu biết tri thức về các tín lý. Tuy nhiên đức tin chủ yếu là vấn đề về tính cách. Điều này đúng với từ đức tin trong tiếng Hê-bơ-rơ (*emunah*) và tiếng Hy Lạp (*pistis*). Cả hai đều có ý nghĩa chủ yếu là “trung tín, trung thành, kết ước.”

Chúa Giê-xu nói với các môn đồ “Các con đã gắn bó với Ta trong những thử thách của Ta” (Luca 22:28). Đó là đức tin. Đó là sự gắn bó với Chúa Giê-xu. Đó là sự kết ước riêng với Con Người—Chúa Giê-xu.

3. Đức tin mang đến sự xưng nhận

Đức tin liên hệ chúng ta với Chúa Giê-xu là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của chúng ta, khi chúng ta xưng nhận Ngài là Chúa của chúng ta.

Hãy suy nghĩ đến sứ giả và thầy tế lễ thượng phẩm mà chúng ta xưng nhận là Đức Chúa Giê-xu.

Hê-bơ-rơ 3:1

Hãy nhớ điều rất quan trọng này. Chúa Giê-xu là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm *trong sự xưng nhận của bạn*. Nếu bạn xưng nhận, Ngài chính là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của bạn. Nếu bạn giữ yên lặng, Ngài không thể trở thành Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của bạn. Đó là lý do tại sao việc bạn công xưng đức tin rất quan trọng.

Do đó, vì chúng ta có một thầy tế lễ thượng phẩm vĩ đại đã vượt qua các tầng trời là Đức Chúa Giê-xu, Con Đức Chúa Trời, nên hãy giữ vững những điều chúng ta xưng nhận.

Hê-bơ-rơ 4:14

Khi chúng ta xưng nhận, thì sau đó chúng ta sẽ được thử nghiệm, nhưng chúng ta giữ vững vàng. Miễn là chúng ta còn giữ vững vàng thì Chúa Giê-xu vẫn là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của chúng ta.

Hê-bơ-rơ 10 mang chúng ta đến một bước xa hơn:

Lại vì chúng ta có một thầy tế lễ vĩ đại được lập lên cai trị nhà Đức Chúa Trời... Chúng ta hãy giữ vững lời tuyên xưng về niềm hy vọng không chuyển lay của chúng ta.

Hê-bơ-rơ 10:21, 23

Hãy chú ý rằng bây giờ chúng ta trải qua tiến trình từ đức tin đến niềm hy vọng. Chúng ta có niềm hy vọng dựa trên đức tin của chúng ta. Chúng ta xưng nhận đức tin của chúng ta và bây giờ chúng ta xưng nhận niềm hy vọng của chúng ta.

Hê-bơ-rơ 10:23 cũng nói rằng “không chuyển lay”. Chúng ta nghĩ tại sao câu này lại nói *không chuyển lay*? Tại sao câu này lại nói chúng ta phải giữ vững sự tuyên xưng đức tin của chúng ta? Lý do là bởi vì sẽ có những thế lực chống đối lại chúng ta, những áp lực sẽ chống lại chúng ta, những nghịch cảnh làm chúng ta thất vọng và làm suy yếu đức tin của chúng ta. Đòi sống đức tin là một chiến trường của sự quyết định và kiên trì, và nghĩa vụ của chúng ta là “không chuyển lay”.

4. Đức tin sẽ được thử nghiệm

Cuối cùng, tôi buộc phải nói với bạn là đức tin sẽ được thử nghiệm. Đức tin không được thử nghiệm thì không có giá trị trong mắt của Chúa. Chúa Giê-xu nói với Hội thánh tại Ê-phê-sô:

Vì thế, Ta khuyên con hãy mua vàng đã được thử lửa của Ta” Khải Huyền 3:18

Đức tin Chúa Giê-xu miêu tả ở đây là đức tin thật sự đã đứng vững trước sự thử nghiệm. Trong thời cổ đại, vàng không được thử lửa thì không được xem là vật đáng giá. Đức tin không được thử nghiệm thì không được Chúa xem là đáng giá.

Thời kỳ Kiên nhẫn

Để kết thúc, hãy để tôi trích trong Gia-cơ 1:2-4:

Thưa anh em của tôi, hãy xem sự thử thách trăm chiều xảy đến cho anh em như là điều vui mừng trọn vẹn, vì biết rằng sự thử thách đức tin anh em sinh ra kiên nhẫn. Nhưng sự kiên nhẫn phải phát huy hết hiệu lực của nó, để chính anh em được trưởng thành, hoàn hảo, không thiếu sót điều gì.

Bạn có muốn trở nên hoàn hảo và trọn vẹn không? Bạn phải để sự kiên nhẫn “làm trọn phần việc” của nó.

Đó là thử thách mà bạn phải vượt qua. Phi-e-rơ cũng nói:

Hãy vui mừng về điều ấy, dù bây giờ anh em còn chịu đau buồn trong ít lâu bởi muôn vàn thử thách; để đức tin của anh em sau khi được thử nghiệm sẽ quý hơn vàng—dù vàng đã được thử lửa, vẫn có thể hư hoại—đem lại sự ca ngợi, vinh quang và tôn trọng khi Đức Chúa Giê-xu Christ hiện đến.

I Phi-e-rơ 1:6-7

Hãy để tôi nói một lời cuối cùng rất đơn giản với bạn, lời mà bạn có lẽ ước là tôi chưa từng nói: Chỉ có duy nhất một cách để học kiên nhẫn trong hành trình đức tin của bạn. Và đó là *kiên nhẫn*. Nhưng nếu chúng ta kiên nhẫn, và khi chúng ta vượt qua thử thách đức tin một cách thành công, chúng ta sẽ hoàn thành trọn vẹn mục đích mà chúng ta được tạo nên. Đời sống của chúng ta sẽ mang đến sự ca ngợi, vinh quang và tôn trọng cho Chúa Giê-xu Christ của chúng ta.

Cha ơi, con ao ước đức tin sẽ được gây dựng trong con. Con ăn năn về những tội lỗi của con. Con xoay khỏi chúng và quay hướng về Ngài. Bây giờ con xưng nhận những điều mà con đã làm Ngài buồn lòng (liệt kê tên các điều đó). Con đặt đức tin vào Ngài để Ngài tẩy sạch con và hoàn thành công việc mà Ngài đã bắt đầu trên con. Xin hãy giúp con kiên nhẫn vượt qua thử thách, để khi con được thử nghiệm, con sẽ tìm thấy sự hoàn hảo và trọn vẹn, không thiếu điều gì. Con cầu nguyện điều này trong Danh Chúa Giê-xu. Amen.

Giới Thiệu Về Tác Giả

Derek Prince (1915 - 2003) sinh ra ở Ấn Độ, cha mẹ ông là người Anh. Là một học giả tiếng Hy-Lạp và tiếng La-tinh tại trường Đại học Eton và Cambridge, nước Anh, ông cũng nhận được Học Bổng để học về Triết học Cổ đại và Hiện đại tại trường King's College. Ông cũng nghiên cứu một số ngôn ngữ hiện đại, bao gồm tiếng Hê-bơ-rơ và A-ra-mít, tại Đại học Cambridge và Đại học Hebrew ở Giê-ru-sa-lem.

Khi phục vụ trong quân đội Anh trong Thế Chiến II, ông bắt đầu học Kinh Thánh và kinh nghiệm cuộc gặp gỡ đỗi đời với Chúa Giê-xu Christ. Trong cuộc gặp gỡ này, ông đã đưa ra hai kết luận: Thứ nhất, Chúa Giê-xu Christ là Đấng sống; Thứ hai, Kinh Thánh là một cuốn sách chân thật, phù hợp, không bao giờ lỗi thời. Những kết luận này đã làm thay đổi cả cuộc đời của ông, và sau đó ông đã tận hiến đời mình cho việc nghiên cứu và giảng dạy Kinh Thánh.

Ân tứ chính của Derek là giải thích Kinh Thánh và giảng dạy một cách rõ ràng và đơn giản để giúp xây dựng nền tảng đức tin cho hàng triệu người. Cách tiếp cận phi hệ phái, phi tôn giáo của ông đã làm cho sự dạy dỗ của ông phù hợp và hữu ích cho mọi người từ mọi nguồn gốc chủng tộc và tôn giáo.

Ông là tác giả của hơn 60 cuốn sách, 600 audio và 100 bài dạy qua video, trong đó nhiều sự dạy dỗ

của ông đã được dịch và xuất bản qua hơn 60 ngôn ngữ khác nhau. Đài phát thanh hàng ngày của ông được dịch sang tiếng Ả-Rập, Trung Hoa (Hạ Môn, Quảng Đông, Quan Thoại, Thượng Hải, Sán Đầu), Croatia, Đức, Malagasy, Mông Cổ, Nga, Samoan, Tây Ban Nha, Bahasa Indonesia và Tongan. Chương trình phát thanh của ông tiếp tục vươn đến nhiều người trên khắp thế giới.

Chức vụ Derek Prince tiếp tục sứ vụ tiếp cận với các tín hữu ở hơn 140 quốc gia với sự dạy dỗ của Derek, hoàn thành sự ủy thác là tiếp tục “cho đến khi Chúa Giê-xu tái lâm.” Điều này được thực hiện qua việc tiếp cận rộng rãi hơn của 30 văn phòng Derek Prince trên toàn thế giới, bao gồm công tác chính yếu ở Úc Châu, Ca-na-đa, Trung Quốc, Pháp, Đức, Ấn Độ, Indonesia, Malaysia, Myanmar, Nepal, Hà Lan, New Zealand, Na Uy, Pakistan, Nga, Nam Phi, Thụy Sĩ, Anh Quốc, Hoa Kỳ và Quần đảo Thái Bình Dương. Để biết thông tin hiện tại về các địa điểm này và các địa điểm khác trên toàn thế giới, hãy truy cập **www.derekprince.co.nz**

Để truy cập thêm những sự dạy dỗ Kinh Thánh chất lượng cao hơn của Derek Prince, vui lòng truy cập: **<https://vi.dpmvietnam.org/>** hoặc quét mã QR

TỪ ĂN NĂN ĐẾN ĐỨC TIN

Tác giả: Derek Prince

Dịch giả: David Tô

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

53 Tràng Thi - Hoàn Kiếm - Hà Nội

ĐT: (024) 37822845 - Fax: (024) 37822841

Email: nhaxuatbantongiao@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản

Giám đốc - Tổng biên tập

Nguyễn Công Oánh

Biên Tập: Nguyễn Thị Hà

Biên Tập kỹ thuật: Tô Ngọc Phục Sinh

Trình bày - Sửa bản in: Tô Ngọc Hoàng Bích

Đơn vị liên kết: Bà Trần Thị Ngọc Thi

Địa chỉ: Công ty TNHH DV-TM-SX-In Thiên

Ngôn, 134/8 Hoàng Hoa Thám, Phường 12,

quận Tân Bình, thành phố Hồ Chí Minh.

In 3.000 bản, khổ 12 x 20 (cm)

In tại: Cty TNHH DV-TM-SX-IN Thiên Ngôn, 134/8

Hoàng Hoa Thám, Phường 12, quận Tân Bình,

thành phố Hồ Chí Minh.

Số ĐKXB: 19 - 2019/CXBIPH/32-02/TG

Mã ISBN: 978-604-61-6070-0

QĐXB: 12/QĐ-NXBTG ngày 10 tháng 1 năm 2019

In xong và nộp lưu chiểu quý I năm 2019